

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 70. S. Bernardi Epistola de Conceptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Remensi, exorta, ibique decessit, S. Ber- Sæcul. XII.
nardo superstitè, cujus vitam scribere in- A.C 1140.
ceperat.

§. LXX.

S. Bernardi Epistola de Conceptione.

Ad hoc tempus, quo damnatus est Abae-
lardus, scilicet ad annum circiter mil-
lesimum centesimum quadragesimum re-
fertur celebratissima Epistola S. Bernar-
di, ad Canonicos Lugdunenses data, oc-
casione Festi Conceptionis S. Virginis,
novissime apud ipsos introducti. Exor-
ditur ab elogio Ecclesiæ Lugdunensis, in-
ter omnes alias Galliarum Ecclesias emi-
nentis, sive Literarum studia, sive Disci-
plinæ Monasticæ vigor, sive averfatio re-
rum novarum, præsertim in officiis Ec-
clesiasticis, spectaretur. *Quare, inquit,*
satis miramur, cur quibusdam ex vobis vi-
sum fuerit, introducendum esse novum Fe-
stum, quem Ritum Ecclesia nescit, non
probat ratio, nec commendat antiqua tra-
ditio. An Patribus nostris doctiores su-
mus? an major nostra quam ipsorum de-
votio est? periculose præsumimus talia,
quæ Patrum nostrorum prudentia præteri-
vit. Hæc autem quæstio hujusmodi est,
quam, nisi omittenda fuisset, omnino non
præterissent. At valde honoranda, in-
quis, Mater Domini. Bene admones: sed
honor Reginae judicium diligit; Virgo

ep. 174.

Kkk 4

Regia

Sæcul. XII *Regia falso non eget honore, veris cumula-*
A.C. 1140. *ta honorum titulis.*

S. Maria
Virgo,

Et inferius: *Ab Ecclesia accipi, illos dies colendos esse, quo assumpta est de hoc Sæculo, & quo nata est, firmiter credens cum Ecclesia, in utero matris eam accepisse, ut Sancta prodiret.* Tum refert S. Bernardus S. Scripturæ textus, ubi Jeremias & S. Joannes Baptista, antequam nascerentur, sanctificati dicuntur, & addit: *Ceterum quatenus adversus Originale peccatum sive in uno sive in alio Propheta ista Sanctificatio valuerit, non temere dixerim. Illud vero affirmare non vereor, maculam in ipsorum conceptione contractam, eis nascentibus acceptam jam Benedictionem præripere non potuisse. Sed quidquid de hoc sit, merito Ecclesia Nativitatem S. Joannis celebrat, & fas non est suspicari, tantæ Virgini fuisse negatum, quod vel paucis mortalibus constat fuisse collatum. Illud quoque singulare fuit Virginis privilegium, quod absque omni peccato vitam duxerit.*

Quid adhuc addendum his putamus bonoribus? ut honoretur, inquit, & Conceptus, qui honorandum prævit partum, ejusque origo extitit. Quid si autem alius propter eandem causam etiam utrique Virginis parenti festos honores asserat deferendos? Nempe Festa S. Joachimi & S. Annæ exinde post annos plus quam quadrin-

dringentos demum instituta sunt. Pro-Sæcul. XII.
 sequitur S. Bernardus in hunc modum: A.C. 1140.
*Sed de Avis & Proavis id ipsum posset qui-
 libet flagitare, & sic procedendo in infini-
 tum Festorum non esset numerus. At pro-
 fertur Scriptum supernæ, ut ajunt, Reve-
 lationis. Quasi vero quilibet non posset
 etiam Scriptum producere, in quo Virgo
 videatur id ipsum mandare de Parentibus
 suis. Ego vero his Scriptis non moveor,
 quibus nec ratio suppeditat, nec certa fa-
 vet auctoritas. Inter Opera, quæ S. An-
 selmo falso tribuuntur, non nullæ hujus-
 modi revelationes occurrunt. Tum S.
 Bernardus sic prosequitur: Nam quid
 consequentiæ habet, ut quoniam Sanctum
 Natalem Conceptus præcessit, propterea
 & ipse reputandus sit Sanctus? Bene qui-
 dem infertur: Maria post Conceptionem
 Sanctificata, in sua Nativitate Sancta fuit;
 sed ista Sanctificatio ad Conceptionem, quæ
 præcesserat, retro ire non potuit.*

*Unde ergo Conceptionis Sanctitas? an
 dicetur Maria Sanctificatione fuisse præ-
 venta? sed non valuit ante Sancta esse
 quam esse simpliciter, siquidem non erat,
 antequam conciperetur. An forte inter
 amplexus maritales Sanctitas conceptio-
 nem comitata fuisse dicetur? nec istud ad-
 mittit ratio, cum Spiritui Sancto nulla
 cum peccato, id est cum libidine, quæ ab
 actu maritali inseparabilis est, societas esse
 possit.*

Sæcul. XII. *possit. Nisi forte quis dicat, eam de Spi-*
 A.C. 1140. *ritu Sancto & non de viro conceptam fuis-*
se. Quod haclenus inauditum. Ita JEsu
Christo singularis prærogativa aufer-
tur, si etiam Matri ejus detur. () Non*
est hoc Virginem honorare, sed honori de-
trahere. Itaque sine peccato concipi,
uni illi servatum est, cujus erat omnes
homines sanctificare, videlicet JEsu Chri-
sto, qui solus Sanctus, antequam conce-
ptus.

Deinde de S. Virgine loquens S. Bernardus ait: *Libenter Gloriosi hoc honore ca-*
rebit, contra morem Ecclesiæ investo.
Nam omnis novitas est temeritatis mater,
Superstitionis soror, & filia levitatis. Si
autem sic videbatur, consulenda erat prius
Apostolicæ Sedis auctoritas, & non ita
præcipiti judicio ac inconsulte paucorum
imperatorum simplicitas recipienda. Et
ante

(*) Non istud hic dicit S. Bernardus, nec nominat JEsu Christum; sed post verba: *quod haclenus inauditum*, alia interserit, & subjungit: *Alioquin ubi erit prærogativa Matris Domini, qua singulariter creditur exsultare & munere prolis & integritate carnis, si tantumdem dederis & Matri ipsius?* Nempe si Sancta Anna sine viro de Spiritu Sancto concepisset. Ceterum sine dubio Christiani Beatissimam Virginem caste & sancte, quoad corpus & animam, vivendo, quam de ejus Conceptione disputando, melius colunt.

ante quidem apud aliquos errorem compe-
 veram: sed dissimulabam, parcens devo-
 tioni, quæ de simplici corde, & amore Vir-
 ginis veniebat. Verum apud Sapientes,
 atque in celebri nobilique Ecclesia, cujus
 arctiore vinculo filius sum, Superstitione
 deprehensa, nescio an sine gravi offensa
 etiam vestri omnium dissimulare potuerim.
 Quæ autem dixi salvo sapientioris iudicio
 dicta sint, præcipue Ecclesiæ Romanæ, cu-
 jus auctoritati & examini totam quæstio-
 nem & cetera hujusmodi universa reservo,
 ipsius, si quid aliter sapio, paratus senten-
 tia emendare. S. Bernardus Ecclesiæ
 Lugdunensis filium se dicit, quia Fonta-
 næ, natalis ejus locus & Monasterii Cla-
 rævallis Sedes sub Metropoli Lugdunensi
 in Diocesi Lingonensi erant.

Sæcul. XII.
 A.C. 1140.

§. LXXI.

*Tractatus de præcepto & Dispensa-
 tione.*

Sub idem tempus S. Bernardus consultus
 est a quibusdam Monachis S. Petri in
 Valleja prope Carnotum, quomodo Re-
 gula S. Benedicti obliget. Quia vero in-
 scio suo Abbate contra Regulæ præce-
 ptum sibi scripserant, Responsum non
 ipsis misit, sed Abbati Columbensi, Mo-
 nasterio ejusdem Instituti & Diocesis
 præfecto, qui illud Abbati S. Petri redde-
 ret. Huius Opusculo S. Bernardus Titu-
 lum

Opusc. 4.